

V čirém poli hruška stójí,
všek sa jí zeleňá,
pod nů stójí moja miľá,
je celá upľakaná.

Ja co pľáčeš a naríkáš
pro svůj vínek zelený,
já pojedu do Triestu,
kúpím ti pozľacený.

A jak ty to možeš rovnat,
zľacený k zelenému,
tak jak ty sa možeš rovnat
k mládenci poctivému?

Prestaňte ně koňa sedľat,
prestaňte ně trúbiti,
já sa mosím na posledy
ze všema rozľučiti.

Nájprv ze svojú mamičkú,
kerá ňa vychovala,
potom ze svú galánečkú,
kerá ňa miľovala.

Děkuju vám, má mamičko,
za vaše vychování,
tobě moja galánečko,
za tvoje miľování.

144.

Z Velké.

Erb. 146.

Mírně.

Je-dna ho-di - na, s půlno-ci by - ěa, dyž ňa, má

mi-lá, dyž ňa, má mi-lá, vy-pro-vo - di - ěa.

Jedna hodina,
s půl noci byla,
[: dyž ňa, má miľá, :]
vyprovodila.

Vyprovodila,
až do hájíčka,
[: tam zme slyšeli :]
zpívat slavička.

Slaviček zpívá,
až sa rozléhá,
[: že moja miľá, :]
něni poctivá.

Něni poctivá,
a já mládenec;
[: že nedostane, :]
zelený věnec.

145.

Z Hrušek.

Suš. 259. Bart. I. 10, II. 215.

Dosti mírně.

Dyž sem i - šel přes ty ho-ry, vše-ci vtáč-ko-vé zpí-va - ěi, zá-dný ne-

pľá - če, ka-ždý zpí - vá; proč si, má mi - ěa, ža - ěo - sti - vá?

8*